

[Hjortnæs.]

telser, der skal føres i udvalget, også selv om det fortsat er ministerens forslag, der ligger til grund for disse drøftelser.

Da jeg havde lyttet til hr. Gudmes indlæg og sammenholdt det med mit, måtte jeg erkende, at mit bar præg af det konkrete kendskab, jeg har indhøstet gennem mit juridiske arbejde i den sociale sektor, og at hr. Gudmes i høj grad bar præg af den viden, men vel også de interesser, hr. Gudme varetager som advokat.

Jeg vil ikke betvivle, at der er interessemodsnævninger mellem kreditorerne på den ene side og debitorerne på den anden side. Men jeg mener, at der altid har været enighed mellem det radikale venstre og socialdemokratiet om, at vi i vores lovgivning skal søge at beskytte den svage part, og jeg må efter at have lyttet til hr. Gudme i dag erkende, at denne enighed tilsyneladende ikke længere er til stede. Det beklager jeg, og det øger til gengæld styrken i den tak, jeg retter til hr. Thestrup for det indlæg, han kom med.

Thestrup: Ja, det er vist klart, som ministeren sagde det, at man ikke kan undgå i nogen måde at være præget af den stilling, man igennem mange år har haft. Jeg begyndte som 23-årig juridisk kandidat som fogedfuldmægtig og gik ud med guldtresset kasket og en ærværdig sognefoged som ledsager og foretog mine første udlæg. Jeg indrømmer, at det varede ikke så mange år, før jeg kom væk fra dette og beskæftigede mig med retssager og skiftevesen, men jeg havde dog i de mange år alligevel et vist indseende med fogedforretningerne.

Det er min erfaring, som jeg sagde det i mit første indlæg, at fogedforretningerne i den form, de har i dag, er til meget liden gavn for kreditor. I langt de fleste tilfælde får kreditor ikke dækning eller ikke tilstrækkelig dækning; de er udgiftkrævende for kreditor, og de er heller ikke særlig behagelige for kreditor. De er overordentlig kostbare for debitor, og de er til det yderste ubehagelige for debitor, og når jeg siger debitor, vil jeg gerne gøre den tilføjelse, at det er meget ofte ikke debitor selv, men hans stakkels kone, det går ud over, for mange af de almindelige debitorer, de, der kender hele historien, er væk, når fogden kommer, og så

lader de konen om at klare det. Det er måske nok en af grundene til, at man, når man har stået som foged, har en følelse af, at forfølgningen på dette område er hård. Den retter sig mod hjemmet, mod hjemmets ofte forholdsvis fattige genstande.

Nu er det jo blevet bedre, end det var i den tid, hvor jeg var foged og virkede, men alligevel er det sådan, at det rammer hårdt, når man tager indbogenstande af den ene eller den anden art, selv om det er et radioapparat el. lign., væk fra hjemmet, og det rammer ikke så meget manden, det rammer først og fremmest konen. Derfor er det, jeg fandt, at der i en artikel i Advokatbladet, numrene 9-10, 1972, skrevet af lektor Jens Anker Andersen, virkelig er nogle gode nye ideer: ideen om, at man skal kunne foretage udlæg i løn, også i fremtidig løn, og tanken — som vi vist næsten alle er enige om fra debattørernes side her, dog ikke fra ministerens — om at ligestille offentlige og private krav. Kun ved at lade lønnen være det egentlige udlægsobjekt vil man kunne skaffe et virkelig ordentligt trangsbeficium, vil man kunne beskytte hjemmet, således at det kun er de luksuspregede ting fra hjemmet, der kan tages, og jeg er helt overbevist om, at man i langt højere grad end nu vil imødekomme kreditor på den måde, at kreditor vil have langt større chance for at blive dækket og ikke nær have de udgifter, han har nu.

Jeg vil takke hr. Hjortnæs, fordi han gav tilslutning til det, jeg sagde, og jeg vil endnu en gang sige, at der er to ting, som jeg synes er meget vigtige at overveje, når vi kommer til udvalgsbehandlingen af disse forslag: om vi ikke skal åbne adgang til at foretage udlæg i løn, også fremtidig løn, og om vi ikke skal ligestille helt og fuldstændigt offentlige og private krav.

Nathalie Lind: Ministeren svarede mig jo ikke på, om vi forhandlede på grundlag af ministerens forslag eller på grundlag af hr. Hjortnæs' tanker, men hr. Hjortnæs kom med nogle bemærkninger i den anledning; det skal jeg lige gemme et øjeblik.

Ministeren sagde, at jeg vist havde hørt til blandt de ordførere, der havde kritiseret enkeltheder i lovforslaget. Det synes jeg overhovedet ikke jeg har gjort. Jeg har taget nogle ganske principielle ting frem og